

«Gerçek sabır, ilk musibet anında gösterilen sabırdır.»

Enes b. Mâlik -radiyallahu anh- şöyle dedi: "Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir kabrin yanı başında ağlayan bir kadının yanından geçti. O kadına: «Allah'tan kork ve sabırlı ol!» dedi. Kadın: Beni rahat bırak! Çünkü benim başıma gelen musibet sana gelmedi, sen bunu anlamazsın dedi. Kadına: Bu, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'dir denilince, kadın, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kapısına geldi ve kapının önünde bekçiler yoktu. İçeri girerek: "Ey Allah'ın Rasulü! Ben seni tanıyamadım" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Gerçek sabır, ilk musibet anında gösterilen sabırdır.!» dedi. Başka bir rivayette: "Kadın, çocuğuna ağlıyordu." şeklinde gelmiştir.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ölmüş çocuğunun kabri başında duran bir kadının yanından geçti. Kadın bu çocuğunu çok seviyordu. Kabrinin başına gidip ağlamaktan kendini engelleyemedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onun bu halini gördüğünde Allah'tan korkmasını ve sabretmesini emretti. Kadın: "Beni rahat bırak! Çünkü benim başıma gelen musibet, sana gelmedi" dedi. Sonra kadına bu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'di denilince pişman oldu ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kapısının önüne geldi. Kapının önünde insanların girmesini engelleyen bekçiler yoktu. İçeri girerek ben seni tanıyamadım dedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- insanın, musibetin ilk anında gösterdiği sabrın, sevap kazanacağı gerçek sabır olduğunu haber verdi.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3295>

